

soluționarea disputelor - modificări legislative publicate în ianuarie 2022

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 66/2021 privind sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 1.059/98/2018 privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel București – Secția a II-a penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 87 din 28 ianuarie 2022 și este aplicabilă începând cu aceeași dată.

Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în ceea ce privește art. 10 alin. (1¹) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, care reglementează că, în cazul în care prejudiciul produs prin comiterea faptelor de (i) reținere și neplată, încasare și neplată, în cel mult 60 de zile de la termenul de scadență prevăzut de lege, a impozitelor și/sau contribuțiilor, (ii) stabilire cu rea-credință de către contribuabil a impozitelor, taxelor sau contribuțiilor, având ca rezultat obținerea, fără drept, a unor sume de bani cu titlu de rambursări sau restituiri de la bugetul general consolidat ori compensări datorate bugetului general consolidat, precum și comiterea (iii) faptelor prevăzute la art. 9 din Legea nr. 241/2005, nu depășește valoarea de 100.000 Euro, în echivalentul monedei naționale, iar în cursul urmăririi penale sau în cursul judecății până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive, acesta, majorat cu 20% din baza de calcul, la care se adaugă dobânzile și penalitățile, este acoperit integral, fapta nu se pedepsește.

Chestiunea de drept supusă examinării este următoarea: „*Dacă dobânzile și penalitățile se aplică la prejudiciul produs prin comiterea faptei, majorat cu 20% din baza de calcul sau dobânzile și penalitățile se calculează doar la prejudiciul produs prin comiterea faptei*”. Mai exact, Curtea de Apel București solicită instanței Supreme să clarifice modul de calcul al accesoriilor fiscale de a căror achitare, cumulată plății prejudiciului infracțional și majorării cu 20% a acestuia, este condiționată aplicarea cauzei de impunitate menționată mai sus.

Înalta Curte a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a II-a penală în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept și, în consecință, a stabilit că, dobânzile și penalitățile la care se referă art. 10 alin. (1¹) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale se aplică doar la prejudiciul produs prin comiterea faptei, fără a se lua în considerare majorarea cu 20% din baza de calcul.